

Nr 372.

Av herr **Johnsson** i Stockholm, om bidrag ur kyrkofonden för avlöning av föreståndare vid vissa institutioner.

Ur allmänna kyrkofonden utgå dels bidrag till församlingsprästernas avlöning, dels lön till vissa präster, vilkas verksamhet avser vederbörande stift eller rikskyrkliga uppgifter.

Utöver dessa finnas emellertid några prästtjänster till vilkas avlöning intet bidrag utgår ur fonden. Ändå äro dessa tjänster bland de mest arbets-tyngda och för kyrkans insats i folklivet allra mest betydelsefulla. Jag syftar på föreståndar- eller direktorstjänsterna i de olika diakonissanstalterna, diakonanstalten Stora Sköndal, Stadsmissionen i Stockholm samt missions- och diakonistyrelsen.

Föreståndarna för dessa institutioner ha samtliga rätt till tjänsteårsberäkning och emeritilön. Institutionernas stadgar äro för de flesta stadfästa av Kungl. Maj:t. Men prästerna avlönas helt av på frivillig väg insamlade medel.

Då dessa institutioner och deras föreståndare var för sig utföra en gärning, som i eminent grad är en rikskyrklig angelägenhet, synes det vara en rättvisa både mot institutionerna, deras understödjare och prästerna, att åtminstone en väsentlig del av deras lön finge utgå ur kyrkofonden. Detta skulle innebära att de insamlade medlen finge i större utsträckning användas för vederbörande anstalts arbete utan att behöva mer än delvis tagas i anspråk för löner.

Tänkas kunde, att så stor del av föreståndarnas löner täcktes på detta sätt som motsvaras av lönen för stiftsadjunkter.

Med stöd av vad jag sålunda anfört får jag föreslå,

att riksdagen ville ingå till Kungl. Maj:t med hemställan att överväga, i vilken mån här ovan nämnda institutioner kunde erhålla bidrag ur kyrkofonden för avlöning av sina föreståndare, och att inkomma till riksdagen med förslag i ärendet.

Stockholm den 26 januari 1951.

Joh. W. Johnsson
i Stockholm.